UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 146. Cardinalis de Bourdelis obitus

urn:nbn:de:hbz:466:1-66444

Visual Library

preſſit gravia bellorum pericula atque incommoda. Præterea addebat, Principibus Chriſtianis nunquam ad mutua inter ſe arma procedendum niſi coactis: ad omnes quoque Principes ſuos decrevit Legatos, qui eos ad frangendos Turcarum inſultus excitarent, nec tamen Pontificis Zelo optatus adſpirabat eventus. Inſuper Columnenſes & Urſinos potentiſſimos Romanos Principes, qui cruento bello ſeſe mutuo conficiebant, reſtituta concordia admonuit, ut privata ſua odia ac contentiones publicæ Eccleſiæ tranquillitati, ac ſtatus ſaluti poſtponerent. Interea tamen ipſe Pontifex, invitus licet, bellum Ferdinando Neapolitano Regi inferebat, partim ob tributi, quod Eccleſiæ pendere debebat, denegatam ſolutionem, partim ob tyrannidem, quam Rex Sedis Apoſtolicæ vaſallus, ac cliens Beneficiarius in præcipuos regni ſui Proceres exercebat: Illud tamen bellum ultra biennium non tenuit; eo enim elapſo pax utrinque inita eſt, ea lege, ut Neapolis Rex omnes cenſus Eccleſiæ debitos numeraret, Papa vero Proceres Italiæ, qui adverſus eum arma ſumpſerant, data venia in gratiam reciperet.

§. CXLVI.

Cardinalis de Bourdeillio obitus.

Hoc anno Eccleſia ex obitu Eliæ Bour-

Sæcul. XV. A C. 1484.

Aubery. hiſt. Cardin.

Frizon. Gal. purpur.

S. Marth. Gall. Chriſt.

Arpagiou.

deillii Cardinalis, & Archiepiſcopi Tu-
ronenſis egregium prorſus defenſorem
amiſit. Erat is Arnaldi de Bourdeillia
& Joannæ Chambarlacenſis Filius, q
regulam D. Franciſci profeſſus, pieta
doctrina, ceterisque animi dotibus præ
cipue vero ſacræ eloquentiæ præſtanti
eminebat. Anno noſtræ ſalutis mille
mo quadringenteſimo quadrageſimo ſe
ptimo ad Petracoricenſen Epiſcopatum
qui poſt obitum Godefridi Berengarii d
Arpajona illius Antiſtitis tum vacabat, a
preces Caroli ſeptimi Galliarum Regi
vocatus eſt, cum annos nonniſi quatu
ſupra viginti haberet, ejus tamen ele
ctionem confirmavit, neonon in æta
legitimæ defectu legis gratiam fecit N
colaus V. ſummus Pontifex. Novus il
Præſul totum ſe impendit, ut gregem
ſuum ſalutaribus doctrinis imbueret, Ec
cleſias repararet, ac denique cuncta M
niſterii ſui munia rite obiret. Interfu
etiam generalibus Ordinum comitiis, qu
Anno Domini milleſimo quadringenteſi
mo ſexageſimo primo Turonii in Fran
ciæ regno celebrabantur; ibidem inter
ceteros unus ita eminebat, ut omnium
ſuffragiis ejusdem urbis Archiepiſcopus
proclamaretur, poſtquam hanc Metro
politanam Sedem eidem Gerardus Cra
ſolius Anno ſalutis milleſimo quadringen
teſimo ſexageſimo octavo ceſſerat. Pro

greſſ

greſſu temporis Bourdeillius, eoquod Ludovicus XI. Galliarum Rex Cardinalem Balvem, & Epiſcopum Verodunenſem carceribus mancipaſſet, graviter conqueſtus eſt de læſa immunitate dignitatis Eccleſiaſticæ, cumque ſua ad Regem monita flocci haberi cerneret, edictis publicis ad valvas Eccleſiæ affixis ſub comminatione anathematis prohibuit, ne quisquam Eccleſiaſticam libertatem violare, aut Clericis vim inferre præſumeret: Id vero regii Senatus, ſeu Parlamenti, ut vocant, Aſſeſſores usque adeo indigne ferebant, ut Archiepiſcopo nuntiarent, illico fulminatas revocaret cenſuras: Illo autem cedere recuſante temporale Archiepiſcopatus ſui dominium ærario Regio adjudicatur, atque ipſus ad cauſſam dicendam comparere jubetur. Nihilominus Rex re compoſita Præſulem ab hujusmodi Senatus decreto liberum eſſe voluit, occultum tamen odium, ſi Claudio Seyſſelio fides habenda, ab illo temporis articulo adverſus Bourdeillium fovit. Demum Archiepiſcopus in favorem Sedis Apoſtolicœ ſpecialem tractatum edidit contra Pragmaticam Sanctionem; placuit ſummopere Romanæ Curiæ hujus viri ſtudium, hinc eundem in præmium Zeli ſui erga Romanam Eccleſiam Sixtus IV. Pontifex die decima quinta Novembris Anno Salvatoris

Seyſſel. in Lud. XI.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sæcul. XV. A. C. 1484.

toris milleſimo quadringenteſimo oc geſimo tertio purpura decoravit, qu tamen ipſe nullo ferme lætitiæ ſigno e to acceptabat: Cum vero poſt aliq temporis ſpatium ad caſtrum Artan prope Turonium ſecederet, ibidem a præſenti die quinta Julii non ſine c Sanctitatis opinione animam Deo red dit. Porro cum ad ejus tumulum co tinua fierent miracula, Joannes de P nis Petracoricenſis Epiſcopus in ejus tam & Sanctitatis ſigna anno milleſi quingenteſimo vigeſimo ſexto ſedulam quiſitionem inſtituit.

§. CXLVII.

Caſimiri junioris Regis Hungariæ pietas, & virtus.

Caſimirus Poloniæ Rex a princip ægre admodum Hungarorum, q Caſimirum Filium ejus ſibi Regem de ſcebant, votis conceſſerat; cum e ob virtutem ſuamque pietatem Polo acceptiſſimus eſſet, illum potius Polo cæ coronæ ſucceſſorem ſibi ſelegera nec alia, ut Hungaris annueret, ratio adduci poterat, quam quod ex ſuis li ris plures haberet, qui Polonici regni h benas moderando haud impares eſſe Ergo Caſimirum juvenem in Hungaria mittit valido milite ſtipatum ad ſuſtine

d